

отбѣгнѣмы отъ него, тогаси намѣсто да скърбимъ безъ никаква полза, трѣба да търсимъ способъ или какъ да го запрѣваримъ, или какъ да го отмахнемъ, или поне да го заличимъ, и тъй вече страха' изчезнува. Даже ако бы злото да е близко или неизбѣжно, и тоги-зъ пакъ не трѣба да са уплашямы чякъ толкозъ, но да са приготвямы да го посрѣшнемъ мужественно, и колко то е възможно, да го докарамы по-умѣренно. Трѣба еще да распознавамы и прѣмеждія-та кои сж истински и кои мнимы, кои сж близки и кои далечны.

Сѣкѣй челѣкъ трѣба да са бои отъ истинскы-тѣ и близки тѣ опасности, и съсъ вниманіе да отбѣгва отъ тѣхъ. Но много пжтя млади-тѣ събркватъ въ туй, дѣто отъ неразуміе и отъ невниманіе хвърлятъ са въ най голѣмы опасности, и често зематъ ужаснѣхъ заплата на безуміе-то и на безразсѣдна-та си дерзость.

А туй дѣто да са бои и да са плаши нѣкой отъ мечтаемы и далѣчны опасности, то е слабостъ на душія-та. Има много таквызи страхливы хора, които, кога гърми и са свѣтка въ облацы-тѣ, треператъ отъ страхъ, да не бы да ги блъсне мѣлніе то и да ги изгори, безъ да си турятъ на умъ че кога често гърми и са свѣтка, рѣдко са чуватъ трескавицы, и пакъ защо да са страхуватъ, когато този страхъ и тѣхъ напразно измжчва, и опасность-та николко не отстранява?

Другы пакъ има, че не смѣжтѣ да стѣпятъ на корабъ за да прѣплуватъ нѣкоя рѣка или по море да иджтъ и сѣкатъ че ако влѣзатъ въ корабъ безъ друго той ще потъне, а то да плува челѣкъ съсъ корабъ не е николко опасно, освѣнъ когато хване